

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

6. října 2015 *

„Finanční pomoc — Šestý rámcový program pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace — Inkasování částek vyplacených Komisí v rámci smlouvy o výzkumu na základě závěrů finančního auditu — Započtení pohledávek — Částečné překvalifikování žaloby — Návrh na určení neexistence smluvní pohledávky — Rozhodčí doložka — Finančně uznatelné náklady — Bezdůvodné obohacení — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-216/12,

Technion – Israel Institute of Technology, se sídlem v Haifě (Izrael),

Technion Research & Development Foundation Ltd, se sídlem v Haifě,

zastoupené D. Grisayem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené D. Calciu a F. Moro, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci původně s L. Defalque a S. Woog, poté s L. Defalque a J. Thiry, advokátkami,

žalované,

jejímž předmětem je zaprvé návrh podaný na základě článku 263 SFEU na zrušení rozhodnutí Komise o započtení, obsaženého v dopise zaslaném dne 13. března 2012 institutu Technion – Israel Institute of Technology, jehož účelem je zpětné vymáhání částky 97 118,69 eura, která odpovídá výši upravených částek pro smlouvu č. 034984 (Mosaica), navýšených o úroky, na základě závěrů finančního auditu týkajícího se mimo jiné této smlouvy uzavřené v rámci šestého rámcového programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace přispívajícího k vytvoření Evropského výzkumného prostoru a k inovacím (2002-2006), a zadruhé návrh podaný na základě článku 272 SFEU na určení neexistence pohledávky, kterou má Komise údajně vůči institutu Technion na základě smlouvy Mosaica a která je předmětem sporného započtení,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, I. Pelikánová a E. Buttigieg (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Bukšek Tomac, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. dubna 2015,

* Jednací jazyk: francouzština.

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Článek 71 odst. 1 až 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74, dále jen „finanční nařízení“), stanoví:

„1. Zjištění pohledávky je úkon, kterým pověřená nebo dále pověřená schvalující osoba:

- a) ověřuje, zda dluh existuje;
- b) určí nebo ověří skutečnost a výši dluhu;
- c) ověřuje podmínky splatnosti dluhu.

2. Vlastní zdroje poskytnuté Komisi a veškeré pohledávky identifikované jako jisté, o stanovené pevné částce a splatné musí být zjištěny inkasním příkazem předloženým účetnímu a oznámením o dluhu zaslaným dlužníku, přičemž obojí vypracuje příslušná schvalující osoba.

3. Neoprávněně vyplacené částky budou vybrány zpět.“

- 2 Podle čl. 73 odst. 1 finančního nařízení:

„Účetní provádí inkasní příkazy řádně vystavené příslušnou schvalující osobou. Zajistí s náležitou pečlivostí, aby Společenství obdrželo své příjmy a aby byla zachována práva Společenství.

Účetní při vybírání pohledávek Společenství do nich započítá pohledávky dlužníka vůči Společenství, pokud jsou jisté, splatné a stanovené pevnou částkou.“

- 3 Podle článku 79 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k finančnímu nařízení (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 145):

„Při zjištění pohledávky se příslušná schvalující osoba ujistí, že

- a) pohledávka je jistá a neobsahuje žádnou podmínku;
- b) pohledávka je pevně stanovena v peněžní částce;
- c) pohledávka je splatná a nepodléhá žádné lhůtě k platbě;

[...]“

- 4 Podle článku 83 nařízení č. 2342/2002, ve znění nařízení Komise (ES, Euratom) č. 1248/2006 ze dne 7. srpna 2006 (Úř. věst. L 227, s. 3):

„1. V případě, že dlužník má vůči Společenství jistou pohledávku, a splatnou pohledávku o stanovené částce, která se týká částky potvrzené platebním příkazem, inkasuje schvalující osoba po uplynutí lhůty uvedené v čl. 78 odst. 3 písm. b) účetní pohledávku započtením.

[...]

3. Započtení podle odstavce 1 má stejný účinek jako platba a zprošťuje Společenství od dlužné částky a splatných úroků.“

- 5 Žalobci, Technion – Israel Institute of Technology a Technion Research & Development Foundation Ltd (dále jen „TRDF“), jsou dva subjekty působící v oblasti vzdělávání a výzkumu. Konkrétně Technion je vyšším vzdělávacím institutem v oblasti technologií, který byl založen v roce 1912, zatímco TRDF je nadací založenou v roce 1952, která patří zcela institutu Technion, který ji v plném rozsahu financuje a spravuje finanční a administrativní aspekty projektů, do kterých je institut Technion zapojen.
- 6 V prosinci roku 2003 a v červenci roku 2006 uzavřel Technion jakožto člen různých konsorcií smluvních stran s Komisí Evropských společenství, jednající na účet Evropského společenství, čtyři smlouvy v rámci šestého rámcového programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace přispívajícího k vytvoření Evropského výzkumného prostoru a k inovacím (2002–2006), a to konkrétně smlouvu Terregov, podepsanou dne 3. prosince 2003 s číslem 507749, smlouvu Cocoon, podepsanou dne 11. prosince 2003 s číslem 507126, smlouvu Qualeg, podepsanou dne 17. prosince 2003 s číslem 507767, a smlouvu Mosaica, podepsanou dne 24. července 2006 s číslem 034984.
- 7 Předmětem smlouvy Mosaica bylo uskutečnění projektu nazvaného „Společný sémanticky posílený mnohovrstevný přístup ke kulturnímu dědictví (Mosaica)” [Semantically Enhanced, Multifaceted, Collaborative Access to Cultural Heritage (Mosaica)], spočívající v souboru činností popsanych v příloze I smlouvy (dále jen „projekt”). Podle čl. 4 odst. 2 smlouvy Mosaica činila doba provádění projektu 30 měsíců počínaje 1. červnem 2006.
- 8 Podle článku 5 smlouvy Mosaica se Společenství zavázalo finančně přispívat k projektu formou příspěvku do rozpočtu.
- 9 Článek 12 smlouvy Mosaica určil jako rozhodné právo lucemburské právo. Kromě toho tato smlouva stanovila v článku 13 výlučnou příslušnost soudů Evropské unie, tedy Soudního dvora nebo Tribunálu, k rozhodování o všech sporech mezi smluvními stranami týkajících se platnosti, plnění nebo výkladu smlouvy Mosaica.
- 10 Podle článku 14 smlouvy Mosaica byly všeobecné podmínky, uvedené v její příloze II (dále jen „všeobecné podmínky FP6“), nedílnou součástí této smlouvy.
- 11 Článek II.19 odst. 1 všeobecných podmínek FP6 uváděl:
„Finančně uznatelné náklady vzniklé při provádění projektu musí splňovat následující podmínky:
a) musí být skutečné, ekonomicky racionální a nezbytné pro uskutečnění projektu a
[...]
d) musí být zaznamenány v účetnictví smluvní strany, která je vynaložila [...] Účetní postupy používané k zaznamenání výdajů a příjmů musí dodržovat účetní pravidla státu, v němž má daná smluvní strana sídlo, a umožňovat přímé srovnání nákladů a příjmů vynaložených na uskutečnění projektu a všech výkazů o jednotlivých činnostech smluvní strany [...]“
- 12 Článek II.19 odst. 2 všeobecných podmínek FP6 definoval finančně neuznatelné náklady, které nemohly být započteny na projekt. Mezi těmito náklady byly uvedeny v písm. e) náklady vykázané, vzniklé nebo uhrazené v souvislosti s jiným projektem Společenství a v písm. i) jakékoli jiné náklady, které nesplňují podmínky stanovené v čl. II.19 odst. 1.

- 13 Článek II.20 odst. 1 podmínek FP6 definoval přímé náklady jako veškeré náklady, které splňují podmínky výše uvedeného článku II.19, které mohou být smluvní stranou vykázány v souladu s jejím účetním systémem a které mohou být přímo přiřazeny k projektu.
- 14 Článek II.24 odst. 1 písm. a) všeobecných podmínek FP6 zejména stanovil, že v případě, že Společenství přispěje na projekt formou příspěvku do rozpočtu, musí se jeho příspěvek zakládat na náhradě finančně uznatelných nákladů vykázaných smluvními stranami.
- 15 Článek II.29 odst. 1 všeobecných podmínek FP6 mimo jiné upřesňoval, že Komise mohla kdykoli v průběhu smlouvy a až do pěti let po skončení projektu provádět audity týkající se vědeckých, finančních nebo technologických aspektů vztahujících se k řádnému provedení projektu a smlouvy. Podle tohoto ustanovení mohly být všechny částky dlužné Komisi na základě výsledků těchto auditů předmětem zpětného vymáhání upraveného článkem II.31 všeobecných podmínek FP6.
- 16 Článek II.31 odst. 3 všeobecných podmínek FP6 stanovil, že Komise mohla provést započtení s částkami dlužnými smluvní straně poté, co o tom byla smluvní strana informována, nebo realizací finanční záruky. Předchozí souhlas smluvní strany nebyl nutný.
- 17 Dopisem ze dne 29. dubna 2009 Komise oznámila institutu Technion své rozhodnutí provést finanční audit nákladů uplatňovaných v rámci smluv Mosaica, Cocoon a Qualeg v souladu s článkem II.29 všeobecných podmínek FP6. Audit měl být proveden externí auditorskou společností, která není součástí Komise (dále jen „auditor“) a která jednala jakožto její zástupce.
- 18 Dne 10. května 2010 auditor institutu Technion předal návrh zprávy o auditu. Auditor navrhl provést ve vztahu ke smlouvám Terregov, Cocoon, Qualeg a Mosaica, které byly nakonec předmětem auditu, opravu nákladů uplatněných institutem Technion vůči Komisi.
- 19 Pokud jde konkrétně o smlouvy Cocoon, Terregov a Mosaica, týkaly se navrhované opravy zejména nákladů na personál uplatněných institutem Technion z titulu plnění uskutečněných panem K., který byl institutem Technion dočasně přijat za účelem realizace uvedených smluv. Auditor měl v podstatě za to, že pan K. nemohl prokázat, že časový rámec a rozsah nákladů uplatněných institutem Technion vůči Komisi z titulu plnění uskutečněných panem K. byly skutečné ve smyslu článku II.19 odst. 1 písm. a) všeobecných podmínek FP6, a vyjádřil pochybnosti o reálnosti uvedených plnění. Dospěl tudíž k závěru, že mají být zamítnuty zejména všechny přímé náklady, které Technion uplatnil z titulu plnění uskutečněných panem K. v rámci tří výše uvedených smluv. Pokud jde o smlouvu Mosaica, dosáhly přímé náklady částky 81 487,38 eura.
- 20 Dne 10. června zaslal Technion dopis auditorovi, ve kterém požádal o dodatečnou lhůtu v délce patnácti dnů pro předložení svých připomínek k návrhu zprávy o auditu. Požádal auditora rovněž o poskytnutí všech informací týkajících se plnění, která pan K. uskutečnil pro jiné subjekty než institut Technion v době, kdy byl u něj zaměstnán na plný pracovní úvazek.
- 21 Dopisem ze dne 19. července 2010 Komise poskytla požadované prodloužení lhůty. Upřesnila rovněž, že nemůže poskytnout kopie dokumentů finanční nebo administrativní povahy, které se týkají plnění uskutečněných panem K. pro jiné subjekty než institut Technion, a to z důvodu jejich důvěrné povahy.
- 22 Dopisem ze dne 13. srpna 2010 zpochybnil Technion důvěrnou povahu výše uvedených dokumentů a požádal alespoň o částečný přístup k těmto dokumentům. Kromě toho upřesnil, že skutečnosti uvedené v návrhu zprávy o auditu a v dopise Komise ze dne 19. července 2010 neprokazují právně dostačujícím způsobem skutečnosti, které jsou panu K. vytýkány.

- 23 Komise odpověděla dopisem ze dne 4. října 2010. V tomto dopise uvedla, že pokud jde o projekty financované Unií, na jejichž realizaci se Technion podílel a v souvislosti s nimiž byly jinými subjekty než tímto institutem uplatněny částky odpovídající plněním uskutečněným panem K., může institutu Technion zaslat kopii zpráv o řízení projektu (project management reports, dále jen „PMR“) z důvodu, že tyto zprávy byly vypracovány konsorciem, jehož byl Technion členem, a že jejich obsah mu byl tudíž znám. Komise k dopisu připojila jako přílohu třetí PMR projektu Qualeg a první PMR projektu Mosaica.
- 24 Komise naproti tomu uvedla, že na dokumenty získané v rámci auditů provedených u členů jiných konsorcií týkajících se projektů, na jejichž realizaci se Technion nepodílel, jakož i na dokumenty získané v rámci vyšetřování se vztahuje výjimka stanovená v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43, Zvl. vyd. 01/03, s. 331), která se týká ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu.
- 25 Komise konečně poskytla institutu Technion dodatečnou lhůtu v délce patnácti dnů ode dne doručení dopisu ze dne 4. října 2010, aby mohl zkoumat oba přiložené dokumenty.
- 26 Technion podal dopisem ze dne 18. října 2010 potvrzující žádost o přístup ke sporným dokumentům.
- 27 V dopise ze dne 19. října 2010 zaslaném Komisi Technion zdůraznil, že situace, ve které se nachází, mu neumožňuje vyjádřit připomínky k obsahu dokumentů, na základě kterých byl v návrhu zprávy o auditu učiněn závěr zamítnout všechny náklady spojené s platbami panu K., a je v rozporu se zásadou práva na obhajobu a se zásadou kontradiktornosti. Technion dodal, že informace, které Komise poskytla v dopisech ze dne 19. července a 4. října 2010, jakož i návrh zprávy o auditu neprokázaly právně dostačujícím způsobem skutečnosti, které jsou vytýkány panu K. Konečně Technion uvedl, že očekává návrh data schůzky k uzavření auditu.
- 28 Dopisem ze dne 26. října 2010 generální sekretariát Komise potvrdil přijetí potvrzující žádosti institutu Technion o přístup k dokumentům a informoval jej o tom, že odpověď na jeho žádost mu bude zaslána ve lhůtě patnácti pracovních dnů.
- 29 V dopisech ze dne 18. listopadu a dne 9. prosince 2010 generální sekretariát Komise oznámil, že je nucen prodloužit lhůtu stanovenou čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1049/2001 pro podání odpovědi na uvedenou žádost o přístup k dokumentům.
- 30 Rozhodnutím ze dne 30. června 2011 generální tajemník Komise potvrdil zamítnutí přístupu k dokumentům vůči institutu Technion.
- 31 V dopise ze dne 2. srpna 2011 Komise informovala Technion o tom, že potvrzuje závěry zprávy o auditu týkající se oprav, které je nutné provést, v příloze zasílá kopii uvedené zprávy a považuje audit za uzavřený. V tomto dopise Komise upřesnila, že Technion měl příležitost předložit své vyjádření, třebaže je neformuloval oficiálně, a že nicméně chápe, že Technion zcela nesouhlasil se závěrem zprávy o auditu. Komise rovněž upřesnila, že opravy budou provedeny později s ohledem na budoucí platby nebo prostřednictvím inkasa pohledávek.
- 32 V dopise ze dne 26. srpna 2011 žalobci zpochybnili závěry zprávy o auditu a informovali Komisi o svém záměru podat žalobu proti rozhodnutí ze dne 30. června 2011 a žádali o pozastavení auditu až do vydání soudního rozhodnutí.
- 33 Dne 9. září 2011 podali žalobci žalobu na zrušení rozhodnutí ze dne 30. června 2011, zaevidovanou pod číslem T-480/11. Tato žaloba byla zamítnuta rozsudkem ze dne 12. května 2015, Technion a Technion Research & Development Foundation v. Komise (T-480/11, Sb. rozh., EU:T:2015:272).

- 34 Dopisem ze dne 22. září 2011 odpověděla Komise žalobcům, že nemůže vyhovět jejich žádosti o pozastavení auditu, neboť má za to, že dokumenty, které jí byly předány, dostatečnou měrou prokazují nespolehlivost časových údajů a nákladů vykázaných institutem Technion.
- 35 Dne 11. října 2011 podali žalobci žalobu na zrušení rozhodnutí údajně obsaženého v dopise Komise ze dne 2. srpna 2011, zaevidovanou pod číslem T-546/11. Tato žaloba byla odmítnuta jako nepřijatelná usnesením ze dne 14. června 2012, Technion a Technion Research & Development Foundation v. Komise (T-546/11, EU:T:2012:303).
- 36 Dopisem ze dne 19. října 2011 informovala Komise institut Technion o svém úmyslu inkasovat na základě zprávy o auditu částku ve výši 97 106,72 eura, odpovídající celkové upravené částce za smlouvu Mosaica. V tomto dopise bylo upřesněno, že v případě neexistence dalších připomínek institutu Technion ve lhůtě dvou týdnů mu Komise zašle oznámení o dluhu. Kromě toho zde bylo upřesněno, že tyto částky dlužné Komisi, jakož i úroky z prodlení mohou být započteny nebo mohou být vymáhány.
- 37 Dopisem ze dne 2. listopadu 2011 požádali žalobci Komisi, aby pozastavila postup inkasování až do vydání soudního rozhodnutí ve věci T-546/11.
- 38 Dne 21. prosince 2011 podali žalobci žalobu na zrušení rozhodnutí údajně obsaženého v dopise Komise ze dne 19. října 2011, zaevidovanou pod číslem T-657/11. Tato žaloba byla odmítnuta jako nepřijatelná usnesením ze dne 6. září 2012, Technion a Technion Research & Development Foundation v. Komise (T-657/11, EU:T:2012:411).
- 39 V odpověď zejména na dopis ze dne 2. listopadu 2011 Komise v dopise ze dne 22. prosince 2011 uvedla, že vzhledem k neexistenci skutečností, které by mohly změnit závěry zprávy o auditu, nemůže pozastavit exekuční opatření ani odložit vydání inkasního příkazu oznámeného v jejím dopise ze dne 19. října 2011.
- 40 Dne 19. ledna 2012 Komise vydala vůči institutu Technion oznámení o dluhu č. 3241200225 znějící na částku 97 106,72 eura a stanovila lhůtu pro zaplacení do 5. března 2012.
- 41 Dopisem ze dne 13. března 2012 Komise oznámila institutu Technion své rozhodnutí provést ve lhůtě dvou týdnů podle čl. 73 odst. 1 finančního nařízení započtení částky 130 000 eur, kterou byla povinna zaplatit institutu Technion na základě tří smluv s referenčními čísly PCIG10-GA-2011-303921-NLO, PIRG05-GA-2009-249084 AC Removal Mechanism a PCIG10-GA-2011-304020-CHAMP RNA HEL, proti částce 97 118,69 eura navýšené o úroky z prodlení, kterou jí byl povinen zaplatit Technion podle smlouvy Mosaica (dále jen „napadené rozhodnutí“). Oznámení o dluhu ze dne 19. ledna 2012 bylo připojeno k uvedenému dopisu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 42 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. května 2012 podali žalobci na základě článku 263 SFEU tuto žalobu, jejímž předmětem je návrh na zrušení napadeného rozhodnutí.
- 43 Po doručení dupliky Komise žalobci požádali podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 25. prosince 2012 o povolení odpovědět na dupliku za účelem opravy věcné chyby obsažené v replice a vysvětlení důvodu, proč se tato chyba nedotkla jejich argumentace.
- 44 Rozhodnutím ze dne 11. ledna 2013 předseda prvního senátu Tribunálu povolil žalobcům odpověď na dupliku, přičemž jejich odpověď omezil na skutečnosti uvedené v dopise ze dne 25. prosince 2012.

- 45 Žalobci předložili svou odpověď na dupliku dne 6. února 2013 a Komise předložila své vyjádření k doplňujícímu spisu žalobců dne 8. března 2013.
- 46 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (třetí senát) zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 položil účastníkům řízení písemné dotazy, na které odpověděli ve stanovené lhůtě.
- 47 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 29. dubna 2015.
- 48 Žalobci ve své žalobě navrhují, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 49 V replice žalobci navíc navrhli, aby Tribunál nařídil Komisi vyplatit institutu Technion částky neoprávněně zadržené na základě napadeného rozhodnutí.
- 50 V žalobní odpovědi Komise navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřípustnou ve vztahu k TRDF;
 - zamítl žalobu jako neopodstatněnou ve vztahu k institutu Technion;
 - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.
- 51 V duplice Komise navrhuje, aby Tribunál odmítl jako nepřípustný bod návrhového žádání, který žalobci uvedli v replice.

Právní otázky

K předmětu žaloby

- 52 Tato žaloba se zakládá na článku 263 SFEU a, jak bylo výslovně uvedeno v úvodní části a v petitu žaloby, jejím předmětem je formálně návrh na zrušení napadeného rozhodnutí. Na podporu žaloby se žalobci v podstatě dovolávají tři žalobních důvodů: „žalobního důvodu vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení Komise“, žalobního důvodu vycházejícího z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí a žalobního důvodu vycházejícího z porušení zásady zákazu bezdůvodného obohacení.
- 53 Vzhledem k výslovnému základu žaloby v článku 263 SFEU a názvů žalobních důvodů dovolávaných na její podporu je Tribunál vyzván, aby vykonal svou pravomoc v oblasti přezkumu legality napadeného rozhodnutí. Pokud jde o povahu tohoto rozhodnutí, je třeba připomenout, že takový akt, jako je napadené rozhodnutí, kterým Komise provádí mimosoudní započtení mezi závazky a pohledávkami vyplývajících z různých právních vztahů s toutéž osobou, je napadnutelným aktem ve smyslu článku 263 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. července 2003, Komise v. CEMR, C-87/01 P, Recueil, EU:C:2003:400, bod 45; ze dne 8. října 2008, Helkon Media v. Komise, T-122/06, EU:T:2008:418, bod 46, a ze dne 8. listopadu 2011, Walton v. Komise, T-37/08, Sb. rozh., EU:T:2011:640, bod 25). V rámci takové žaloby na neplatnost přísluší Tribunálu přezkoumat

legalitu rozhodnutí o započtení s ohledem na jeho účinky související s neuskutečněním skutečného zaplacení sporných částek žalobci (v tomto smyslu viz výše uvedené rozsudky *Helkon Media v. Komise*, EU:T:2008:418, bod 46, a *Walton v. Komise*, EU:T:2011:640, bod 25).

- 54 Nicméně je nutno podotknout, že vzhledem k tomu, že žalobci vznesli „žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení Komise“, musejí být v projednávaném případě považováni za žalobce, kteří se domáhají toho, aby Tribunál na základě článku 272 SFEU určil neexistenci pohledávky, kterou má Komise údajně vůči institutu Technion na základě smlouvy Mosaica a která je předmětem sporného započtení (dále jen „sporná smluvní pohledávka“). Žalobci zejména zpochybňují závěr zprávy o auditu týkající se nedostatku „skutečné povahy“ plnění poskytnutých panem K. ve smyslu čl. II.19 odst. 1 písm. a) všeobecných podmínek FP6 a na podporu své argumentace připojili k návrhu kopie smluv uzavřených mezi institutem Technion a Komisí a zejména kopii smlouvy Mosaica.
- 55 Účelem této žaloby je tedy ve skutečnosti nejen určení neplatnosti napadeného rozhodnutí, ale i určení Tribunálu, že Komise nemá vůči institutu Technion spornou smluvní pohledávku.
- 56 Žalobci ve své odpovědi na písemnou otázku Tribunálu (viz výše, bod 46) potvrdili toto chápání dvojího předmětu podané žaloby spočívající konkrétně v návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí a v určovací žalobě směřující k určení neexistence sporné smluvní pohledávky Tribunálem.
- 57 Vzhledem k tomu, že v rámci žaloby na neplatnost založené na článku 263 SFEU nemá unijní soud pravomoc rozhodovat o určovacích žalobách (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 9. prosince 2003, *Itálie v. Komise*, C-224/03, EU:C:2003:658, body 20 a 21) a že kromě toho smlouva Mosaica obsahuje v článku 13 rozhodčí doložku ve smyslu článku 272 SFEU, která svěčuje unijnímu soudu výlučnou pravomoc k rozhodování veškerých sporů mezi smluvními stranami týkajících se platnosti, plnění nebo výkladu uvedené smlouvy, je nutno ověřit, zda je v projednávaném případě možné částečně překvalifikovat tuto žalobu na žalobu podanou jak na základě článku 263 SFEU, směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí, tak i na základě článku 272 SFEU, směřující k určení, že Komisi nepřísluší sporná smluvní pohledávka. Protože článek 272 SFEU stanoví unijní soud nalézacím soudem, což mu umožňuje na rozdíl od soudu posuzujícího otázky legality, rozhodujícího na základě článku 263 SFEU, rozhodovat o všech druzích žalob na základě rozhodčí doložky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. února 2015, *Planet v. Komise*, C-564/13 P, Sb. rozh., EU:C:2015:124, body 21 až 27, a stanovisko generální advokátky J. Kokott ve věci *Planet v. Komise*, C-564/13 P, Sb. rozh., C:2014:2352, body 19 až 22), představuje totiž tento článek 272 SFEU náležitý právní základ pro rozhodnutí o návrhu žalobců směřujícím k určení neexistence sporné smluvní pohledávky.
- 58 Pokud jde o možnost částečně překvalifikovat tuto žalobu na žalobu podanou na základě článku 272 SFEU, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury, byla-li Tribunálu podána žaloba na neplatnost nebo žaloba na náhradu škody, i když je spor ve skutečnosti smluvní povahy, Tribunál žalobu překvalifikuje, jsou-li splněny podmínky pro toto překvalifikování (rozsudek ze dne 19. září 2001, *Lecureur v. Komise*, T-26/00, Recueil, EU:T:2001:222, bod 38; usnesení ze dne 10. května 2004, *Musée Grévin v. Komise*, T-314/03 a T-378/03, Sb. rozh., EU:T:2004:139, bod 88, a rozsudek ze dne 17. června 2010, *CEVA v. Komise*, T-428/07 a T-455/07, Sb. rozh., EU:T:2010:240, bod 57).
- 59 Naproti tomu se v případě sporu smluvní povahy Tribunál domnívá, že překvalifikování žaloby na neplatnost není možné, buď brání-li takovému překvalifikování výslovná vůle žalobce nezaložit svůj návrh na článku 272 SFEU, nebo neopírá-li se žaloba o žádný žalobní důvod vycházející z porušení pravidel upravujících daný smluvní vztah, bez ohledu na to, zda se jedná o smluvní ustanovení či ustanovení vnitrostátního práva určeného ve smlouvě (viz rozsudek *CEVA v. Komise*, bod 58 výše, EU:T:2010:240, bod 59 a citovaná judikatura).
- 60 Z toho vyplývá, že překvalifikování žaloby je možné, aniž by bylo dotčeno právo na obhajobu žalovaného orgánu, v případě, že mu nebrání výslovná vůle žalobce a že v žalobě je v souladu s ustanoveními čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu ze dne 2. května 1991 uplatňován alespoň jeden

žalobní důvod vycházející z porušení pravidel upravujících dotčený smluvní vztah. Tyto dvě podmínky jsou kumulativní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. října 2014, Technische Universität Dresden v. Komise, T-29/11, Sb. rozh., EU:T:2014:912, bod 44).

- 61 V projednávaném případě žalobci na jedné straně ve své odpovědi na písemnou otázku Tribunálu (viz výše, bod 46) vyjádřili souhlas s částečným překvalifikováním žaloby.
- 62 Na druhé straně, jak již bylo uvedeno výše v bodě 54, žalobci zpochybnili existenci sporné smluvní pohledávky s výslovným odkazem na článek II.19 odst. 1 všeobecných podmínek FP6.
- 63 Kromě toho je nutno poznamenat, že Komise poskytla v žalobní odpovědi podrobný přehled smlouvy Mosaica, když zdůraznila ustanovení relevantní pro vyřešení sporu. Dále Komise rozvinula svou argumentaci, podle které Technion nesplnil povinnosti, které mu byly uloženy článkem II.19 všeobecných podmínek FP6, který podle Komise omezuje finanční účast Unie na finančně uznatelné náklady, tedy na skutečné a odůvodněné náklady. Tato argumentace prokazuje, že Komise pochopila, že žalobci v podstatě zpochybňují existenci sporné smluvní pohledávky, a mohla tudíž zajistit svou účinnou obranu v žalobní odpovědi. Kromě toho Komise na jednání potvrdila, že za předpokladu částečného překvalifikování žaloby nebude dotčeno její právo na obhajobu.
- 64 Na jednání však Komise vyjádřila svůj nesouhlas s částečným překvalifikováním žaloby.
- 65 Komise zaprvé konkrétně tvrdila, že jak vyplývá z rozsudků Komise v. CEMR, bod 53 výše (EU:C:2003:400), a Helkon Media v. Komise, bod 53 výše (EU:T:2008:418), platnost rozhodnutí o započtení může být zpochybněna pouze v rámci článku 263 SFEU.
- 66 Tato argumentace nezpochybňuje částečné překvalifikování v projednávaném případě, neboť jeho cílem není umožnit Tribunálu přezkum platnosti napadeného rozhodnutí. Tento přezkum je možno provést, a to bez překvalifikování, na základě článku 263 SFEU, který představuje výslovný právní základ podané žaloby. Naopak cílem částečného překvalifikování, uskutečněného v projednávaném případě, je umožnit Tribunálu rozhodnout o deklaratorní žalobě žalobců, směřující k určení neexistence sporné smluvní pohledávky. Tato možnost částečného překvalifikování není zpochybněna rozsudky Komise v. CEMR, bod 53 výše (EU:C:2003:400), a Helkon Media v. Komise, bod 53 výše (EU:T:2008:418), namítanými Komisí.
- 67 Zadruhé Komise namítala okolnost, že v usneseních Technion a Technion Research & Development Foundation v. Komise, bod 35 výše (EU:T:2012:303), a Technion a Technion Research & Development Foundation v. Komise, bod 38 výše (EU:T:2012:411), Tribunál odmítl překvalifikovat žaloby na neplatnost na žaloby založené na článku 272 SFEU navzdory skutečnosti, že žalobní důvody dovolávané na podporu uvedených žalob na neplatnost byly tytéž jako žalobní důvody, kterých se žalobci dovolávají v projednávaném případě.
- 68 V tomto ohledu je nutno poznamenat, že věci, v nichž byla vydána výše uvedená usnesení, nelze srovnávat s projednávaným případem. Ve výše uvedených usneseních Tribunál určil, že žalobci neuvedli, a to ani souhrnně, žádný důvod, argument nebo výtku vycházející z porušení ustanovení dotčených smluv nebo z ustanovení použitelného vnitrostátního práva (usnesení Technion a Technion Research & Development Foundation v. Komise, bod 35 výše, EU:T:2012:303, body 62 až 65, a Technion a Technion Research & Development Foundation v. Komise, bod 38 výše, EU:T:2012:411, body 58 až 60). V projednávaném případě, jak bylo uvedeno v bodech 54 a 62 výše, však žalobci namítali takové porušení smluvních ustanovení. Z toho vyplývá, že právní a skutkové okolnosti, které vedly Tribunál k tomu, že nepřekvalifikoval žaloby ve věcech, v nichž byla vydána výše uvedená usnesení, jsou odlišné od okolností této věci.

- 69 Konečně zatřetí Komise tvrdila, že překvalifikování v projednávaném případě nebylo nezbytné, neboť přezkum legality Tribunálem by mohl být rozšířen až na výklad a použití smlouvy Mosaica. Na podporu této teze Komise přirovnala přezkum legality napadeného rozhodnutí k přezkumu legality rozhodnutí o zadání veřejných zakázek a tvrdila, že pokud v rámci tohoto posledně uvedeného přezkumu mohl soud ověřit zadávací dokumentaci, může obdobně v rámci přezkumu legality napadeného rozhodnutí ověřit smlouvu Mosaica. Kromě toho se Komise dovolávala rozsudků ze dne 21. září 2011, *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung v. Komise* (T-34/08, EU:T:2011:504), ze dne 28. března 2012, *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung v. Komise* (T-296/08, EU:T:2012:162), ze dne 13. září 2013, *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung v. Komise* (T-73/08, EU:T:2013:433), a ze dne 12. prosince 2013, *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung v. Komise* (T-171/08, EU:T:2013:639) k tvrzení, že v těchto rozsudcích Tribunál zkoumal dotčené smlouvy v rámci přezkumu legality napadených aktů.
- 70 V tomto ohledu je nutno nejprve odmítnout přirovnání provedené Komisí mezi touto věcí a spory týkajícími se veřejných zakázek, neboť zadávací dokumentace nepředstavuje v rámci zadávacího řízení smlouvu. Pokud jde dále o obecný a abstraktní odkaz Komise na judikaturu uvedenou výše v bodě 69, ta neprokazuje, že částečné překvalifikování žaloby je v projednávaném případě nemožné nebo neúčelné, protože toto překvalifikování splňuje kumulativní podmínky stanovené v tomto ohledu ustálenou judikaturou uvedenou výše v bodech 58 až 60.
- 71 S ohledem na předchozí úvahy je tuto žalobu nutno částečně překvalifikovat na žalobu podanou jak na základě článku 263 SFEU, směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí, tak i na základě článku 272 SFEU, směřující k určení, že Komisi nepřísluší sporná smluvní pohledávka.
- 72 Nejprve je nutno zkoumat část žaloby založenou na článku 272 SFEU.

K návrhu na určení neexistence sporné smluvní pohledávky

- 73 Úvodem je nutno upřesnit, že pokud jde o návrh na určení neexistence sporné smluvní pohledávky, je žaloba přípustná pouze, pokud jde o institut Technion. Vzhledem k tomu, že TRDF není smluvní stranou smlouvy Mosaica obsahující rozhodčí doložku, není žaloba, pokud jde o výše uvedený návrh, přípustná v rozsahu, v němž byl podán tímto subjektem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 2010, *Komise v. Arci Nuova associazione comitato di Cagliari a Gessa*, T-259/09, EU:T:2010:536, bod 40 a citovaná judikatura). Žalobci ostatně na jednání připustili nepřipustnost žaloby v její části zakládající se na článku 272 SFEU, pokud jde o TRDF.
- 74 Po obsahové stránce Technion zpochybňuje před Tribunálem závěr auditora, který byl schválen Komisí a který se týká nedostatku „skutečné povahy“ nákladů uplatňovaných vůči Komisi z titulu plnění pana K. ve smyslu čl. II.19 odst. 1 písm. a) všeobecných podmínek FP6. V tomto ohledu uplatňuje Technion argument, že dokumenty, které má k dispozici, konkrétně první PMR projektu Mosaica, který mu byl sdělen dopisem ze dne 4. října 2010, neprokazují, že pan K. pracoval v rámci projektu Mosaica souběžně pro několik subjektů. V této souvislosti Technion rovněž tvrdí, že v rámci auditu bylo porušeno jeho právo na obhajobu, neboť Komise mu odepřela přístup k dokumentům, o něž auditor údajně opíral své závěry. Technion tudíž nemohl užitečně uplatňovat svoje stanovisko.
- 75 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.
- 76 Je třeba připomenout, že auditor dospěl k závěru, že všechny přímé náklady uplatněné institutem Technion vůči Komisi v souvislosti s plněními poskytnutými panem K. jsou nezpůsobilé, protože nemohl prokázat skutečnou povahu uvedených nákladů ve smyslu čl. II.19 odst. 1 písm. a) všeobecných podmínek FP6, a že měl pochybnosti, pokud jde o jejich skutečnou povahu.

- 77 Na první místě auditor odhalil řadu chyb týkajících se pracovních výkazů (timesheets) pana K., které zpochybňovaly pravdivost obsahu těchto výkazů. Zprvce byly všechny tyto výkazy podepsány najednou ve stejný den a zpětně pro předchozí rok. Zadruhé některé výkazy nebyly podepsány projektovým manažerem (project manager). Zatřetí hodiny práce zaznamenané panem K. byly pravděpodobně rozpočtovými hodinami (budgeted hours), a nikoli skutečnými hodinami (actual hours), neboť byly stejné pro každý den během období, které bylo předmětem auditu.
- 78 Na druhém místě na základě informací poskytnutých Komisí a na základě svého auditu auditor konstatoval, že pan K. pracoval souběžně i pro jiné subjekty než Technion. Podle zjištění auditora však smlouvy uzavřené mezi panem K. a institutem Technion prokazují, že pan K. byl zaměstnán tímto subjektem na plný úvazek. Dále byl auditor během auditu informován, že smlouvy uzavřené mezi institutem Technion a panem K. neumožňovaly posledně uvedenému pracovat souběžně pro jiné subjekty bez oznámení institutu Technion. Podle informací, které měl k dispozici auditor, však pan K. institut Technion v tomto smyslu neinformoval.
- 79 Na základě těchto poznatků auditor vyjádřil pochybnosti, pokud jde o skutečnou povahu doby a nákladů vykázaných institutem Technion vůči Komisi ve vztahu k plněním pana K., a dospěl k závěru, že nemůže prokázat jejich skutečnou povahu. Rovněž konstatoval, že ani Technion nemohl prokázat jejich skutečnou povahu. Navrhl tudíž, aby veškeré přímé náklady uplatněné v souvislosti s pracovní činností pana K. byly vyloučeny.
- 80 Je třeba poznamenat, že Technion nikdy nezpochybnil zjištění auditora týkající se nespolehlivosti pracovních výkazů pana K. a obecně nemožnost prokázat skutečnou povahu jeho služeb v rámci různých projektů, na nichž se podílel Technion, a konkrétně v rámci projektu Mosaica. Technion pouze zpochybnil konstatování, podle něhož pan K. pracoval souběžně pro jiné subjekty.
- 81 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že jak vyplývá zvláště z čl. 19 odst. 1 písm. a) a d) a z čl. 20 odst. 1 všeobecných podmínek FP6, metody zaznamenávání a ověřování pracovní doby používané smluvní stranou musejí umožnit Komisi ověřit, že vykázané náklady představují skutečné náklady, odpovídající hospodářské racionálnosti, jsou nezbytné k uskutečnění projektu a mohou být k tomu projektu přímo přiřazeny.
- 82 Nebylo zpochybněno, že pracovní výkazy zaměstnanců pracujících v rámci projektu představují prostředek umožňující Komisi provést výše uvedená ověření a že z tohoto důvodu musejí být spolehlivé. Z judikatury rovněž vyplývá, že nedodržení povinnosti předložit při finančním auditu spolehlivé pracovní výkazy pro odůvodnění vykázaných personálních nákladů představuje dostatečný důvod pro zamítnutí těchto nákladů jako celku (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. května 2007, Komise v. IIC, T-500/04, Sb. rozh., EU:T:2007:146, body 114 až 117, a CEVA v. Komise, bod 58 výše, EU:T:2010:240, bod 139 a citovaná judikatura).
- 83 Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě nedošlo v tomto ohledu ke zpochybnění institutem Technion, je nutno schválit závěr auditora, podle kterého jsou v důsledku tří zjištěných skutečností uvedených výše v bodě 77 pracovní výkazy pana K. nespolehlivé a zbavily tak Komisi nástroje k ověření způsobilosti vykázaných nákladů.
- 84 Dále je nutno poznamenat, že Technion nikdy neposkytl důkazní prostředky prokazující skutečnou povahu plnění pana K. a obecně zpochybňující konstatování auditora, podle kterého Technion nebyl s to zajistit, aby náklady vykázané v souvislosti s plněním pana K. byly skutečné. Jak již však připomenul unijní soud v rámci věci týkající se šestého rámcového programu, musí být smluvní strany Komise schopny odůvodnit pravost výdajů, které vykazují jako způsobilé k financování z rozpočtu Unie, a že tato povinnost vyplývá z nutnosti prokázat, že splnily podmínku finanční uznatelnosti nákladů stanovenou v čl. II.19 odst. 1 všeobecných podmínek FP6 (rozsudek ze dne 2. října 2012, ELE.SIA v. Komise, T-312/10, EU:T:2012:512, bod 115).

- 85 Technion se omezil na tvrzení, že informace, které mu byly sděleny, zejména zpráva o auditu a první PMR projektu Mosaica, neprokazují, že pan K. pracoval v rámci uvedeného projektu souběžně pro několik subjektů.
- 86 Nejprve je třeba poznamenat, že tato argumentace nemůže prokázat spolehlivost výkazů práce pana K. a obecně existenci systému kontroly v institutu Technion, který by Komisi umožnil ověřit slučitelnost vykázaných nákladů s požadavky stanovenými v čl. II.19 odst. 1 písm. a) všeobecných podmínek FP6 (viz bod 84 výše). Tyto argumenty jsou tudíž irelevantní.
- 87 Každopádně je třeba poznamenat, že PMR sdělené institutu Technion ve spojení s informacemi obsaženými v závěrečné zprávě o auditu prokazují, že i jiné subjekty než Technion vykazovaly hodiny a náklady služeb poskytovaných panem K. v období, kdy tato osoba měla pracovat na plný úvazek u institutu Technion (viz výše, bod 78). Tato okolnost byla s to zpochybnit skutečnou povahu celkového počtu vykázaných hodin a nákladů pana K., a to i vzhledem k nespolehlivosti jeho výkazů práce. Argumentace institutu Technion se omezuje na soubor abstraktních a svévolných vývodů, aniž by byla potvrzena jakýmkoli poznatkem prokazujícím skutečnou povahu hodin vykázaných panem K.
- 88 Rovněž je třeba odmítnout argument institutu Technion, podle něhož tento subjekt dostatečně splňoval požadavky smlouvy Mosaica tím, že své plnění poskytoval „optimálně“. Je totiž třeba připomenout, že podle základní zásady upravující finanční podporu Unie může Unie dotovat pouze skutečně vynaložené náklady. Z této zásady vyplývá, že důkaz příjemce podpory o tom, že byl projekt realizován, nepostačuje k tomu, aby odůvodnil poskytnutí konkrétní dotace. Příjemce podpory musí navíc prokázat, že požadované náklady vynaložil v souladu s podmínkami stanovenými pro poskytnutí dotyčné podpory, přičemž uznatelnými náklady jsou pouze řádně odůvodněné náklady. Jeho povinnost dodržovat stanovené finanční podmínky představuje dokonce jeden z jeho hlavních závazků, a z tohoto důvodu je podmínkou pro poskytnutí finanční podpory (viz rozsudek Technische Universität Dresden v. Komise, bod 60 výše, EU:T:2014:912, bod 71 a citovaná judikatura).
- 89 Konečně nelze přijmout ani žalobní důvod institutu Technion týkající se porušení jeho práva na obhajobu, neboť informace, které měl k dispozici, byly dostatečné a postačovaly k tomu, aby na nich byl založen závěr zprávy o auditu. Každopádně Tribunál svým rozsudkem Technion a Technion Research & Development Foundation v. Komise, bod 33 výše (EU:T:2015:272), potvrdil platnost odepření přístupu k určitým dokumentům vůči institutu Technion Komisí na základě nařízení č. 1049/2001.
- 90 S ohledem na předchozí úvahy je třeba dospět k závěru, že Komise měla oprávněně za to, že náklady v souvislosti s plněními poskytnutými panem K. byly finančně nezpůsobilé a že jí z tohoto důvodu přísluší sporná smluvní pohledávka. V důsledku toho musí být návrh institutu Technion podaný na základě článku 272 SFEU zamítnut.
- 91 Z toho rovněž vyplývá, že musí být odmítnut i bod návrhového žádání formulovaný v replice. Tento bod návrhového žádání je každopádně nepřipustný na základě čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu ze dne 2. května 1991, neboť vzhledem k tomu, že byl předložen poprvé v replice, je opožděný [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 31. ledna 2001, Sunrider v. OHIM (VITALITE), T-24/00, Recueil, EU:T:2001:34, bod 12].

K návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí

K přípustnosti ve vztahu k TRDF

- 92 Komise tvrdí, aniž formálně vznesla námitku nepřipustnosti na základě článku 114 jednacího řádu ze dne 2. května 1991, že návrh na zrušení je ve vztahu k TRDF nepřipustný, jelikož tato nadace není napadeným rozhodnutím přímo dotčena ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

- 93 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Tribunálu přísluší posoudit, co vyžaduje řádný výkon spravedlnosti za okolností dané věci (rozsudek ze dne 26. února 2002, Rada v. Boehringer, C-23/00 P, Recueil, EU:C:2002:118, body 50 až 52). V projednávané věci má Tribunál za to, že je třeba nejprve rozhodnout o meritu návrhu.

K věci samé

- 94 Na podporu návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí žalobci uplatňují žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí a žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu bezdůvodného obohacení.

– K žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedostatku odůvodnění

- 95 Jak správně uvádí Komise, žalobci nepředkládají žádný argument na podporu žalobního důvodu, podle něhož je napadené rozhodnutí stíženo nedostatkem odůvodnění. Každopádně je nutno uvést, že Komise splnila povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 296 SFEU.
- 96 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury závisí rozsah povinnosti uvést odůvodnění na povaze dotčeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. Z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby unijní soud mohl vykonávat svůj přezkum legality a aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, aby mohly hájit svá práva a ověřit, zda rozhodnutí je, či není opodstatněné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. března 2012, Ryanair v. Komise, T-123/09, Sb. rozh., EU:T:2012:164, bod 177 a citovaná judikatura).
- 97 Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast. Konkrétně je akt nepříznivě zasahující do právního postavení dostatečně odůvodněn, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou zúčastněné osobě známy a které jí umožňují pochopit dosah opatření, které vůči ní bylo přijato (viz rozsudek ze dne 15. dubna 2011, Česká republika v. Komise, T-465/08, Sb. rozh., EU:T:2011:186, bod 163 a citovaná judikatura).
- 98 V případě rozhodnutí o započtení musí odůvodnění umožnit identifikovat s přesností pohledávky, které se započítávají, aniž je vyžadováno, aby bylo v aktu o započtení zopakováno odůvodnění uvedené původně na podporu zjištění každé z pohledávek (rozsudek Česká republika v. Komise, bod 97 výše, EU:T:2011:186, bod 164).
- 99 V projednávaném případě je nutno poznamenat, že napadené rozhodnutí jasně označuje pohledávky, které jsou předmětem sporného započtení, jakož i právní vztahy, z nichž vyplývají tyto pohledávky, a sice smlouva Mosaica na straně jedné a tři smlouvy uvedené výše v bodě 41 na straně druhé. Napadené rozhodnutí rovněž obsahuje v příloze kopii oznámení o dluhu, které s odkazem na výsledky auditu krátce, avšak dostatečně vysvětluje historii vzniku pohledávky Komise vůči institutu Technion. Oznámení o dluhu rovněž odkazuje na předběžný dopis Komise ze dne 19. října 2011 (viz výše, bod 36), který tak pro případ potřeby objasňuje kontext, v němž bylo toto oznámení vydáno. Konečně je třeba poznamenat, že napadené rozhodnutí jasně označuje svůj právní základ odkazem na článek 73 finančního nařízení.
- 100 V důsledku toho je nutno mít za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v kontextu, který byl žalobcům znám a který jim umožňoval chápat jeho dosah. Je tudíž třeba dospět k závěru, že toto rozhodnutí je odůvodněno právně dostačujícím způsobem. Tento žalobní důvod musí být v důsledku toho zamítnut.

– K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady zákazu bezdůvodného obohacení

- 101 Žalobci tvrdí, že provedením sporného započtení Komise porušila zásadu zákazu bezdůvodného obohacení, neboť po sporném započtení je její majetek bezdůvodně a bez uvedení odůvodnění rozšířen k tíži majetku institutu Technion.
- 102 Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 103 Jak již konstatoval unijní soud, z většiny vnitrostátních právních systémů vyplývá, že žaloby založené na bezdůvodném obohacení jsou určeny k tomu, aby za určitých okolností v občanském právu představovaly pramen mimosmluvní povinnosti pro osobu, která se nachází v pozici obohaceného, spočívající obecně ve vrácení toho, co bylo bezdůvodně získáno [rozsudek ze dne 16. listopadu 2006, Masdar (UK) v. Komise, T-333/03, Sb. rozh., EU:T:2006:348, bod 91].
- 104 K tomu, aby žaloba založená na bezdůvodném obohacení mohla být úspěšná, je podstatné, aby pro obohacení chyběl jakýkoli platný právní základ. Tato podmínka není splněna zejména tehdy, když důvod obohacení pramení ze smluvních povinností [rozsudek ze dne 16. prosince 2008, Masdar (UK) v. Komise, C-47/07 P, Sb. rozh., EU:C:2008:726, bod 46].
- 105 V projednávaném případě je nutno poznamenat, že údajné obohacení Komise se zakládá na smlouvě Mosaica, kterou uzavřela s institutem Technion. Za těchto okolností nelze uvedené obohacení kvalifikovat jako „bezdůvodné“. Tento žalobní důvod musí být tedy zamítnut.
- 106 V důsledku toho je nutno zamítnout návrh na zrušení napadeného rozhodnutí, aniž je nutné zkoumat námitku nepřípustnosti uplatněnou Komisí v žalobní odpovědi.
- 107 Z výše uvedených úvah vyplývá, že žaloba musí být zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 108 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobci neměli ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Technion – Israel Institute of Technology a Technion Research & Development Foundation Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. října 2015.

Podpisy.